

GAZETA LWOWSKA.

 We Wtorek dnia 26. Stycznia 1813.

Wiadomości kraiove.

Z Łwowa. — C. K. Wysoki Rząd krajowy Galicyjski, wydał następujące Pismo okólne.

Z powodu nowo wzniesionych trudności i wątpliwości, iak sobie w sporach o posiadłość czyli o possessyę, zdarzających się w Królestwach Galicyi i Lodemeryi postępować należy, iaki wpływ do tego Władzom politycznym dozwolony byź ma, i podług których prawideł Instancye Sądowe postępować mają, raczył Najiaśniejszy Pan wydanie następującego naywyższego przepisu uchwalić.

Co do kwestyi, iakiemu urzędowaniu spory o posiadłość podpadają, należy się podług zasady w Dekrecie nadwornym z dnia 18. Sierpnia 1808 przyjętę, raz nazawsze zachować; to jest: iż wszystkie spory o posiadłość, czyli one *Possessorium momentaneum, summarissimum*, albo też *Possessorium ordinarium* tyczą się; podług nowego powszechnego kodexu Cywilnego §§. 339, 344, 345, 346, 347, do sądowego urzędowania należą, a Instancye polityczne podług §. 344 iedynie o utrzymaniu publiczney spokojności starać się mają; stosownie zatem do téy zasady, powinny Urzędy Cyrkularne i Sądy karzące, nad publiczną spokojnością czuwać, i przeciw mieszającym spokojność, z przykładną surowością postępować.

Co się tycze praktycznego przepisu postępowania w takowych przypadkach, tedy, aby sądowey pomocy nie zwłóczono, będzie przyszła powszechna ustawa sądownicza także o tych sporach possessyynych dokładnię traktować; tym czasem zaś nie zbywa już i teraz Instancyóm sądowym na przepisach, iak one w zdarzeniach zamieszanych, zagrożonę

lub zatrzymaney possessyi, spiesznę wyrok wydać i udzielać mają.

Iczeli Sąd na miejscu sporu znajdując się, iak to przy Magistratach i innych Zwiernościach zdarza się, powinien tenże po uskutecznioném śledzeniu summaryczném, przy którém to iedynie czyn mieszania (*factumurbationis*,) nie wchodząc winne dalsze pretensye, rozpoznany byź ma, stan possessyi uregulować, i swój wyrok, który nawet w formie prostęy Rezolucyi nastąpić może, prowizoryalnie także zaraz do skutku przywieść.

Iczeli zaś Sędzia, iak to zwyczajnie ten przypadek w Sądach szlacheckich zachodzi, zadaleko odległy, to powinien ón a.) podane do niego zażalenia względem odebraney, albo samowładnie zatrzymaney possessyi zaraz rozemnać, podobnię powinno także Prezydium o prędkie ukończeniu podług obowiązku nalegać, i w każdym razie podania z wierzchu iako *zwłoki niecierpiące* oznaczyć kazać. b.) Komornikowi pogranicznemu warunkowe rozkazy wydać, aby ón wtym przypadku gdy przywiezione dokumenta są prawe, albo przytoczone okoliczności dostatecznie dowiedzione, natychmiast swój urząd pełnić; oprócz tego zaś przypadku, aby w miejscu spornęy posiadłości summaryczny Protokół wyciągnął, i do rozstrzygnięcia Sądowi szlacheckiemu bez zwłoki odstąpił; niebytność iedney lub drugiey strony, tudzież wybiegi w celu zwłoki doręczenia, (intymacyi) niemogą dalszego ciągu sądowego działania zwłócić, naymnię zaś usiłowania takowe dopuszczone byź mogą przy Dzierżawcach, którzy w zadzierżawionych Dobrach albo sami mieszkają, albo też swoich mają zastępców, gdzie zatem doręczenie w Dobrach samych, do pertraktacyi tych nagłych sporów possessyynych zupełnie jest dostate-

ezném; e.) Sądy szlacheckie mogą w nadporządkowych nagłych wypadkach, inny może bliżej położony Sąd ziemski, albo organizowany Magistrat, o skóre postąpienie i wydanie stosownego rozporządzenia prowizoryalnego zarekwirować; d.) w ogólności powinny Sądy ziemskie, samowolne zwleknięcia Komorników progranicznych, niewczesne wybiegi Adwokatów, i umyślnie zbroczenia stron z wszelką ostrością powściągnąć, i przeciw nim podług trwających przepisów, z przynależytą surową karą postąpić.

We Lwowie dnia 18go Grudnia 1812.

(Tu następują podpisy.)

Oprócz tego wydał Wyszoki Rząd krajowy następujące obwieszczenie:

„ Od niejakiego już czasu pokazuje się we L w o w i e i okolicach onegoż, bardziej jak niegdyś choroba zwana Zapalenie krtani czyli *Croup*, która w samym początku swoim często niepoznana, i tylko za zwyczajną katarową słabość z kaszlem uważaną bywa. Dochodzi ona jednakże za niedbawszy pomoc, często drugiego już dnia do takiego stopnia, że nawet użycie najskuteczniejszych środków ratowania bezowocnem staie się. Ostrzegają się zatem Rodzice otém prędkim i śmiertelnym niebezpieczeństwem, że zapalenie krtani pomiędzy dziećmi panuje, aby gdy dziecię katarowey słabości zgorączką i kaszlem wydalającym głos piszczący dostanie, bez najmniejszey zwłoki pomocy lekarza szukali, tymczasem zaś dziecię w miernym cieple trzymali, oneż od oziębienia, wiatru i zimnego napoju strzegli, i tylko mu letnie rozwalniające napoje, jako to: rzadki kleik ięczmieniowy, lub też ślazową i lekką bżową herbatę pic dawali. “

Redakcyi téy Gazety przysłano do umieszczenia to, co następuje:

„ Cnota i dobre czyny znajdując same w sobie nagrodę, nie potrzebują pochwał i ogłoszeń. Ale przykład dobry podany do publiczney wiadomości, staie się często bodźcem dla drugih do czynów ludzkości. W tym celu douosi się Redakcyi Gazety Lwowskiej, iż JW. Tekla z Zieleńskich Hrabina Kuczkowska dowiedziawszy z 98go Nru. przeszłoroczney Gazety Warszawskiej, że dla Żołnierzy Austryackich, ranionych w boiu o wspólną sprawę, bandażow i szarpili potrze-

ba, zebrała iak naysprędzay i posłała 7 funtów szarpili z cienkiego płótna na ręce znanego sobie JW. Matuszewica, Ministra Przychodów i Skarbu Xięstwa Warszawskiego z prośbą, aby ta iey ofiara do lazaretu Austryackiego w Warszawie oddaną była. “

Wiadomości zagraniczne.

F r a n c y a.

Wyrokiem pod d. 3. Stycznia zwołał Cesarz Ciała prawodawcze na dzień 1wszy Lutego. Cesarz odwiedza prawie codziennie publiczne place dla przekonania się naocznie, iak daleko postąpiono pod niebityność iego z robotami, które nakazał.

Kohorty pierwszego powstania narodowego nie przestają przesyłać adressów swoich Cesarzowi, prosząc go, aby ie wysłał do woyska w polu użytego. Jenerał Molitor przesyłając ieden takowy adres do Cesarza zapewnia, iż osnowa 29go bulletynu wzburzona w nich ten zapal woienny.

We wszystkich adressach tych kohortów okazuje się wielki zapal woienny. Woyną ta (takie jest brzmienie jednego), którą wskazał palec Wszzechmocnego, jest woyną narodową, którą wszystkie ludy i Sprzymierzeńcy W. C. K. Mci z poświęceniem dobra i krwi swoihey popierać będą, gdyż ona zniszczy ostatniego Sprzymierzeńca Anglii, naszey nazycietszey nieprzyaciółki, i doprowadzi Waszą Cesarską Mość do niebawnie już nastąpić mającego przywrócenia wolności na morzach. “

Wszystkie kohorty pierwszey dywizyi woyskowej (w P a r y ż u), udały się z podobnemiz prośbami do Dowodczy swojego Jenerała Hrabiego Hullin.

Monitor umieścił następujący artykuł z Paryża pod d. 5. Stycznia: „ W Niedziele d. 3. Stycznia była u Cesarza od 5tęy do 8męy godziny w wieczór Rada interesów zagranicznych, na którą Monarcha raczył powołać Xięcia Arcykanclerza (C a m b a c e r e s a), Xięcia Vice - Elektora W. (T a l l e y r a n d a), Xięcia Bassano (M a r e t a), Ministra interesów zagranicznych, W. Koniuszego Xięcia Wicencyi (C a u l i n c o u r t a), i Radzców Stanu Hauterive i Labesnardiere. “

„ W Poniedziałek o godzinie 9tęy zrana odprawił Cesarz radę względem żywności (*Conseil des subsistences*), na którą powołać raczył Ministrów: Spraw zewnętrzných, Han-

dlu i Policyi, Radzców Stanu Hrabów: Regnaud de St. Jean d'Angely, Dubois, Real i Maret, tudzież Barona Pasquier, Radzcę Stanu i Prefekta Policyi. Minister Handlu nie mógł dla słabości swojej bydź na téj radzie.“

„O ówśy godzinie odprawił Cesarz Radę skarbową, na którą powołani byli Ministrowie Finansów i Skarbu Cesarskiego.“

Xięstwo Warszawskie.

Gazeta Wiedeńska pod d. 16. Stycznia donosi co następuje: „Ostatnie doniesienia Feldmarszałka Xięcia Schwarzenberga, dochodzą do dnia 8go b. m. Ces. Austriacki korpus posiłkowy był d. 21. Grudnia w okolicy Białegostoku; lecz gdy o tym czasie główna kwatera wojska Francuzkiego do Królewca przeniesioną została, postanowił Jenerał dowodzący udać się do Pułtuska, a to dla tego, aby był bliższym Wisły, i według dawniejszego przeznaczenia swojego zastąpił Modlin i Warszawę. Dnia 30go Grudnia nadszła C. K. korpus pod Pułtusk, gdzie Xięz swoją główną założył kwaterę. Nieprzyjaciel nie czynił przed odejściem ostatnich doniesień żadnych wyraźnych przedsięwzięć; siedł on tylko za Austriackim korpusem aż do Łonicy i Wysokich Mazowieckich, a za siódmym korpusem wojska aż do Siemiatycz, z którego to ostatniego miejsca wysłał był oddziały podjazdowe do Łosie, Mordów i Siedlec.“

Dnia 12. Stycznia osadzili kozacy miasto Departamentowe Siedlce. Do Chełma wkroczyli także Rosyianie. Dnia 16. Stycznia przyszło 30 kozaków do Parczewa i zamówiło furaz dla 1000 koni, które jednakże tam nie przyszły. — Toruń przyprowadzają do obronnego stanu.

Obie Gazety Warszawskie pod dniami 16. Stycznia donoszą co następuje: „Nieprzyjaciel w dniu 11. i 12. b. m. czynił po kilkakroć bezskuteczne usiłowania napadając na przednie strażce Jenerała naczelnego Regnier ponad rzeką Liwem, i wszędzie został odparty; lekka piechota Saska okazała iak największą waleczność. Zdaie się, że tenże Jenerał naczelnym ma zamiar zbliżyć siódmym Korpus wojska ku Warszawie, ażeby żołnierze mogli nieco wypocząć, i postawić się w stanie odnoszenia nowych zwycięstw.“

Oto jest (*wzmiankowana w 6tym Nrze Gazety naszej*) odezwa Wiktora Hrabiego Łodzian Szoldrskiego, Marszałka Pospolitego Ruszenia Departamentu Poznańskiego:

„Wezwany od Najjaśniejszemy Konfederacyi Jeneralnemu Królestwa Polskiego na Marszałka Pospolitego ruszenia w Departamencie Poznańskim, z należytą powolnością przyjąłem wezwanie to, pomnąc, co każdy Obywatel dla swojej kochanej Ojczyzny czynić powinien. — Z urzędu mi powierzonego przemawiając do Was, Szanowni Obywatele! nie widzę przyczyny zdobywania się na wyliczanie różnych pobudek, by Was skłonić do chętnego niesienia potrzebnemu dla Kraju pomocy. Dowiedliście już tylekroć razy Swemi Ofiarami, że potrzeby Ojczyzny nad własne przekładacie. W pełnieniu usług publicznych, Wy pierwszymi bywać zwykliście. Sam wielki Napoleon, Wskrzesciel Polski, chlubne o Waszemu gorliwości dał świadectwo, gdy zapal Wasz, przywiązanie do Ojczyzny i gotowość do czynienia ofiar z siebie i majątku, inaym bracióm naszym w terażniejszemu wojnie za przykład do naśladowania wystawił. Dowiedziecie na nowo bez wątpienia, iak przyjemne to dla was świadectwo, biegnąc co żywo z ratunkiem na hasło waszemu, niebezpieczeństwem zagrożonemu Ojczyzny. Wasz Departament jest kolébką odradzającego się Polski. Z waszych okolic męstwo przodków naszych rozeszło się do wszystkich Narodów Polskiego siedlisk, i groźliwym go dla sąsiadów uczyniło. Głos Ojczyzny, wołający o pomoc, podwoi zapewne męstwo wasze, które zornachy nieprzyjaciela zwięczyć potrafi. Ofiara czyniona dla kraiu, stanie się za razem i dla was ofiarą; stawiając bowiem w jego obronie, wasze majątki, wasze żony, dzieci i krewnych, wasze swobody, wasz honor bronić będziecie. Waszą, by słowem jednem powiedzieć wszystko, dzie dziczną i wrodzoną jest cnotą, ze sławą za dobro ojczyzny walczyć, i za nią w potrzebie umierać! (*Tu następują przepisy względem zbierania się Pospolitego ruszenia w Poznaniu od 10go aż do ostatniego Stycznia.*) Lubo ubior jednostajny nie jest przepisany, jednak znana gorliwość Szanownych mych Wspobywateli spodziewać mi się każe, że się i z względu na dogodność, i dla sławy Departamentu, do mego życzenia i wezwania, które ciniejszemu czynię i oświadczam, przychyli, i w ubiorze jednakowym albo się sami, albo swych zastępców stawia. — W téj nadziei, w tem zaufaniu, obmyśliłem i przy-

zwoitą uwagą na okoliczności czasowe, iednostajny ubior skromny i tani, którego opis i wzór w każdy Powiat przesyłam, by Szanowni Obywatele podług niego siebie ekwipować mogli, a zastępców kazali. — Jeżeli sobie za prawdziwy poczytuie zaszczyt, bydz wezwanym na Naczelnika Pospolitego-Ruszenia Departamentu tutejszego, jeżeli mi najmilszym będzie obowiązkiem, szacować, i wyższy Zwierzchności zalecać męztwo i przykładne zachowywanie się każdego Rycerza; równie świętą dla mnie będzie powinnością, potrzebną karność utrzymywać, winnego posłuszeństwa żądać, dobrego porządku przestrzegać, i zawsze nad tém czuwać: by prawidła, Uniwersałem wspomnianym obięte, i przepisy, przez JO. Xiążęcia Regimentarza Jeneralnego, ogłoszone, ściśle były zachowywane, a wszelkie rozkazy Jego naydokładniej wykonywane.

Dań w Poznaniu dnia 4. miesiąca Stycznia roku 1813.

(Podpis) W. Szostdrski.

Dnia 7. Stycznia odprawiło Towarzystwo Królewskie Warszawskie Przyjaciół nauk publiczne posiedzenie, które Xiądz Stasic, Radzca Stanu i Prezes tegoż Towarzystwa zagał iak następuje:

Z zapytań dawniey przez Towarzystwo z wyznaczeniem nagród dla publiczności podanych, które ieszcze dostatecznie rozwiązanemi nie były, pozostaią na rok następnny:

„Nagroda temu, kto naydoskonalej napisze Trajedyę, a która pod sąd Towarzystwa poddana, uwieńczoną zostanie. Warunek, aby rzecz wyięta była z dzieiów narodowych.“

„Pozostaię także ieszcze na rok jeden nagroda, medal złoty dla tego, kto sposób wyprawy skór przez Seguiną do Polski zaprowadzi z tą doskonałością, do iakiey ón iuż doszedł w kraich Niemieckich, we Francyi i w Anglii.“

Nadto, przydaie Towarzystwo trzecie nowe zapytanie: „Jakiemi stopniami Hetmanowie Wielcy i Podskarbiowie Wielcy doszli w Polsce do tego stopnia, iż iedni rząd woyska, drudzy rząd skarbu zupełnie ogarnęli.“

„Dyssertacya takowa na dowodach konstytucyynych i historyczno-krytycznych ugruntowaną bydz powinna. Czas do odpo-

wiedzi wyznaczony, w roku 1814, miesiąc Styczeń.“

„Nagrodą medal czerwonych złotych trzydzieści wazący.“

„Nagrodę taką składa w ręce Towarzystwa Maż tak w Narodzie naszym szanowny, Senator, który mimo tylu prac publicznych, iakimi obarczony stoiąc przy sterze Rady, Rządu i wychowania krajowego, przecię stały w obowiązkach w Towarzystwie przyiętych, od pierwszego zakładu Zgromadzenia gorliwy Członek nietylko uczonemi dzieły, czego tylokrotnym świadkiem publiczność, ale ieszcze Towarzystwo, bez najmniejszego funduszu będące, wspiera swoiemi ofiary.“

„Maiąc mówić o naszych w tém półroczu pracach, nie mogę pominąć straty, którą Towarzystwo poniosło przez śmierć Alexandra Potockiego Ministra Policyi, Jana Łuszczewskiego Ministra Spraw Wewnętrznych i Alex. Xięcia Sapiehy. Poda Towarzystwo potomności ich publiczne cnoty, ich naukowe dzieła, i ich w tém Zgromadzeniu zasługi. Ja tu przynajmniey krótko oddam cześć szanowney ich wśród nas pańci.“

„Pierwszy pracował użytecznie w Towarzystwie Przyjaciół nauk, dopokąd mu tylko zatrudnienia Urzędu pozwalały. Świadkiem w Roczniku Zgromadzenia, iego rozprawy o Rolnictwie na doświadczeniach do kraiu naszego zastosowanych zasadzone. On przysposobił w oyczystym ięzyku ważne dzieło o ziemiopłodach uczonego Pikteta.“

„Jan Łuszczewski był naczelnikiem oświecenia publicznego, i szczególniey sprzyiał Towarzystwu Przyjaciół nauk. Dyariusz wiekopomnego w dzieiach Polaków Konstytucyynego Seymu, iego pracą zebrany, iego ręką spisany, zbogaca zbiór rękopism Zgromadzenia.“

„Alexander Sapieha użytecznie pracował w wydziale umiejętności. Posiadał wiele wiadomości w Chemii. Pierwszy ułożył w kraiu naszym porównanie miar i wag; zwiędził, naybliżej z Sławian, pobratyńczy z nami ród Illiryyski; zostawił ciekawy o nim opis, częścią iuż wydrukowany, częścią ieszcze w rękopismie, z bogacił bibliotekę Towarzystwa przeszło sześciu tysiącami książek, i na pomnożenie tego zbioru pięć tysięcy rocznego dochodu zapisał na Starostwie Preńskim.“

„Szanowne cienie, nadwczesną stratę waszą czuie dotkliwie Towarzystwo Królewskie. Wasze w tém Zgromadzeniu prace,

waże tu dary, są pracą i ofiarą użytkowi narodu poświęcone. Towarzystwo Królewskie starannie zachowa, i poda je potomności, z niemi przejdzie do niej imion waszych wieczna pamięć i cześć.“

„Wydział Nauk pięknych zatrudniał się w tém półroczu dopełnieniem opisu Medalów Polskich. Dzieło to ułożył cney pamięci Biskup Albertrandi. Lecz rękopism jego nie obeymował Medalów pod panowaniem Stanisława Augusta wydanych. To staraniem Towarzystwa dopełnione zostało. Zbiór ten w dziejach naszych tak ważny, jest teraz zupełnie ukończony. Do wydania go drukiem potrzebuje tylko funduszu.“

„Pieśni historyczne już dawniej ukończone i na zapis publiczności podane, dotąd z druku wyśdź nie mogły, gdyż ryciły blach do obrazków ieszcze nie są wszystkie ukończone, chociaż ciągle tą pracą przez rok cały zajmują się naydoskonalsi artyści w Dreźnie.“

„Wielkie dzieło historyi Narodu rozebrane przez uczonych Rodaków i przez Członki Towarzystwa, już częściami wygotowane zatrudnia tenże Wydział. Panowanie Zygmunta III. przez Kolegę Niemcewica, i panowanie Kazimierza IV. przez Xiędza Królewskiego już napisane, i pod rozważę Towarzystwa oddane zostały.“

„Wzywa Zgromadzenie innych pracą tą zajętych Pisarzy aby również panowania na siebie przyjęte, chociaż częściami, skore ukończą, Towarzystwu udzielali, albo przynajmniej o postępie swojej pracy, i o czasie, w którym ukończoną być może, doniesli.“

„Wydział umiejętności wyznaczył pod przewodnictwem swego zacnego Prezesa Bergonzoniego, oddzielną Deputacyę z uczonych lekarzy. Tę szczególniejszém zatrudnieniem będzie zbierać uwagi nad chorobami krajowi naszemu właściwsiemi; dochodzić ich przyczyn, wyszukiwać środki dla tych przyczyn zniszczenia, odkrywać i ogłaszać naypewniejsze do ich leczenia sposoby.“

„Wzywa przeto Towarzystwo Królewskie osoby tym chorobóm podległe, aby się do tęg Deputacyi zgłosily; wzywa również wszystkich uczonych lekarzy, mających względem takowych chorób iakie pewne dostrzeżenia, aby te pomienionej Deputacyi udzielać chcieli.“

„Tenże Wydział umiejętności zatrudniał się doświadczeniami wyrabiania cukru z kartoli i z pszenicy. Szczególniejszym zamiarem

tęg pracy Wydziału było, aby tę robotę tak od wszelkiego szkodliwego wypadku zapewnić, i aby ją tak łatwą uczynić, iżby się powszechnić i prawie częściami domowego gospodarstwa stać mogła, by każdy iak teraz pali z różnego ziarna wódkę, tak bądź dla potrzeby domowej, bądź dla sprzedaży mógł wyrabiać z kartoli lub z krochmalu pszennego, jeżeli nie cukier krystalizowany, to przynajmniej syrop i melisę cukrową.“

„Przysłany został Towarzystwu w tymże czasie syrop cukrowy z kartoli wyrobiony przez obywatela Treskow; ale nie był przyłączony sposób, iakiego użyto. Przeto nie może Towarzystwo względem tego udzielić temu zacnemu obywatelowi żadnych swoich uwag.“

„Prefekt Departamentu Krakowskiego, gorliwy o wszystko, cokolwiek się tycze oświecenia i kunsztów w Departamencie jego, przesłał Towarzystwu użyteczne prace Markowskiego, Professora Chemii i Dziekana Wydziału Lekarskiego w Akademii Krakowskiej. Ten uczonej z pożytkiem dla kraju, w przytomności wyznaczoney od Prefekta Kommissyi, wyrabiał z krochmalu pszennego syrop i melisę cukrową. Sposób przez niego użyty został Towarzystwu udzielony. Wydział umiejętności uznał go za dobry i łatwy. Przesłał niektóre nad nim uwagi. Uwielbia zamysł założenia w Krakowie fabryki wyrabiania tym sposobem z pszenicy cukru. Obywatele wspierali te chęci szanownego Naczelnika swego Departamentu i użyteczne prace uczonego Professora i Dziekana Szkoły Główney.“

„Hoffman, dawniej zastępca Katedry fizyki w Szkole Główney Krakowskiej, teraz Professor Technologii w Szkole Administracyney Warszawskiej, podał pod rozważę Wydziału umiejętności swój sposób robienia farby zieloney, Brunświcka zwaney. Udzielone zostały temu uczonemu względem farby do Towarzystwa przysłane, niektóre uwagi ku udoskonaleniu tęg służyć mogące.“

„Z tegoż Departamentu Krakowskiego farbiarz Skrybiński, obywatel Krakowski, przesłał Towarzystwu swoje doświadczenia farby wyrabianey z naszego krajowego Czerwcu, z porowaniem tęg z farbą koszenilli; lecz nie przyłączył opisu swoich doświadczeń. — Te skoro Zgromadzeniu udzielone będą, nie omieszka Wydział przesłać mu swoich uwag, i zebranych w tym przedmiocie, już przez wielu członków, spostrzeżeń. — Tém bardziey wiadomość użytego sposobu w przesłaném

farbowaniu jest Towarzystwu potrzebna, gdyż uważa Wydział znaczną słabość farb z Czerwcu wyprowadzonych przez zacnego fabrykanta, w porównaniu ich z farbą koszenilii, i w porównaniu z farbą, iakiej pospolicie lud na Wołyniu używa z Czerwcu do farbowania chustek, pasów i t. d.“

„Porucznik artylleryi Sapalski oddał pod rozwagę Wydziału umiejętności wypracowane przez siebie dzieło o Jeometrii opisowey. Przyjemuém było Towarzystwu pismo to odebrać, czytać i widzieć, iż Rodak w wieku jeszcze tak młodym, i w czasie, gdy walczy w obronie oyczyzny, rozważa razem głębszey matematyki prawdy, i te ku użytkowi cywilnemu i woyskowemu stosuje.“

„W Departamencie Lubelskim użytecznie dla kraiu pracuie nad rozmaitemi wynalazkami, w zamiarze udoskonalenia narzędzi i budowli gospodarskich, Budowniczy Departamentowy Hampel. Rozwazał Wydział niektóre prace jego, iako to: „Tartak przenośny“ — „Piła do rznięcia drew przez jedną osobę używalna“ — „Stodoła wcale nowego składu“ — „Suszarnia dla konopi i lnu, zabezpieczająca od ognia“ — „Dachowka od zwyczajney większa, leksza, i niepotrzebująca bydź podrzucaną wapnem.“

„Wszystkie te wynalazki znalazł Wydział użytecznymi. Uwiełbia prace autora. Udziela mu niektóre swe uwagi, i zachęca razem, aby nie przestawał w tak chwalebny przedsięwzięciu, i co wynalazł, doświadczeniem udoskonalął.“

„Z tegoż Departamentu Lubelskiego z miasta Rubieszowa, mieszkaniec starozakonnego wyznania Abraham Stern, od wielu lat pracując nad wynalazkiem Machiny Rachunkowey, któraby wszystkie cztery działania Arytmetyczne ziszczała, Machinę tę ukończył, i pod rozwagę Towarzystwa poddał. Wyznaczono Deputacya z Gutkowskiego, Szefa korpusu Inżynierów, Vice-Dyrektora korpusu Kadetów Inżynieryi, z Xiędza Dąbrowskiego, Professora Matematyki, i z Xiędza Bystrzyckiego, Professora Fizyki w szkołach Departamentowych Warszawskich, Członków Królewskiego Towarzystwa. — Deputacya ta zdała o tym ciekawym wynalazku dokładny rapport. Uznała, iż gruntuie się na głównych zasadach Arytmetycznych, i zamiarowi swemu odpowiada zupełnie. Wszystkie cztery działania Arytmetyczne z wskazaniem nawet ułomków dokładnie uiszcza, w rozmnażaniu i w dzieleniu przedzy, niż w piśmienney rachubie, rezultata

wydaie. — Już dawniey do ułatwienia czterech działań Arytmetycznych podane były rozliczne sposoby przez Rodera, Pralla, Gruzona, a szczególniey przez Nepera. Sposoby te kończą się na tablicach, na lasy czkach, iak to bo cilli Neperiani. Mogą bydź tylko używane przez takie osoby, które dobrze posiadają znościomość rachunków, i wszystkie potrzebują ciągle uważny przytomności i natężenia. Przeciwnie do użycia Machiny przez Abr. Sterna wynalezioney nie potrzeba więcej, tylko znościomości liczb; a te ustawiwszy, Machina sama wydaie rezultata, i o ukończeniu ich głosem dzwónka ostrzega. Jest to machina tego gatunku, iaką pierwszy wymyślił i ogłosił w roku 1642 sławny Pascal, nad którym wynalazkiem późniey pracowali Grillet, Schotti, Poleni, a osobliwie nieśmiertelnego imienia Leibnitz. Tego ostatniego wynalazek jest tylko w opisie przez niego samego podany do zbioru uczonych wynalazków i ciekawości w Berlinie, pod tytułem Miscellanea. Machina zaś dla zbytniego skomplikowania i kosztu nie była udziałana.“

„Machina Sterna jest prosta, jest iuż w modelu wyekkwowana, jest w składzie swego mechanizmu od tamtych różna, dość poiedyncza, do zrobienia i używania łatwa i pełna dowcipu.“

„Autor iey pracuie teraz nad wynalazkiem machiny do wyciągania pierwiastków.“

Winiętem złożyć publiczne podziękowanie imieniem Zgromadzenia szanownym Obywatelom i uczonym Mężom, którzy raczyli wtém półroczu swemi ofiary zbogacać składki tego Instytutu. Rektorowi Szkoły główney Krakowskiej, Kustoszowi Koronnemu X. Sierakowskiemu za przesłanie do biblioteki swego wielkiego i kosztownego dzieła, pod tytułem: Architektura obeymująca wszelki gatunek murowania, i budowania: Pięcarskiemu prezesowi Sądu karzącego w Depart. Krakowskim i Radom: za ofiarowany zbiór „praw polskich i W. X. Lit. od roku 1786. podług porządku sławnych Heynecyusza i Hepfnera ułożonych; Doktorowi filozofii Sołtykiewiczowi za przesłanie do teyże biblioteki historii Akademii Krakowskiej; Doktosowi Professorowi filozofii w Szkole główney Felixowi Jarońskiemu za dzieła jego własne, o filozofii wydane. Kollegom, Rektorowi szkoły Depart. Warsz. Lindemu, za złożony w Towarzystwie tom piąty Słownik; Nimcewiczowi za oddanie do teyże biblioteki Klassycznego

dzieła w historyi naturalnej i opisu konchów morskich przez Martyniego; Szeffowi Gutkowskemu, za dar całego zbioru Dzienników gospodarskich przez niego w Zamościu pisanych.“

G d a ń s k.

Jenerał-Gubernator Gdańska ogłosił d. 6. Stycznia r. b. następujący

Rozkaz dzienny.

Dnia wczorayszego rozeszła się wieść na giełdzie, iż była u Jenerała Gubernatora Rada woenna, na której podano pytanie, czyli warownie Gdańska na powietrze wysadzić należy, lub nie? Wieści podobne mogą tylko niewiadamcy, lub źle myślący wymyślać i rozsiewać. — JW. Gubernator dowiedział się z wielkiem zadumieniem, iż zdawło się, iżby nawet niektórzy Woyskowi wieści téy dawali wiarę. Warownie twierdzy nietylko wysadzonemi nie będą, ale nawet bronione będą do ostatniéj chwili, gdyby się nieprzyjaciel zbliżył do nich poważyl. W razie potrzeby będziemy bić się w samych nawet murach Gdańska. — Nic łatwiejszego, iak okazywać w szczęściu przychylnosc Monarsze. W terażniejszym czasie jest rzeczą załogi Gdańska okazać Monarchii i Nayaśniejszemu onéyże Naczelnikowi, iż nic nie zdoła zachwiać iéy odwagi, i że bronieć będzie do upadłego tego ważnego miejsca, które poruczoném jest iéy wierności i honorowi. Chociaż żywioły przyćmiły na chwilę blask swiady, nabędzie ona iednakże wkrótce zupełnéj swietności swoiéj, a orły Frauczkie pokażą się niebawnie groźniejszymi, aniżeli kiedy. — Na przyszłość każdy, iakiegokolwiek bądź stanu, skoro tylko o podobne gadaniny przekonany zostanie, wypędzonym będzie z miasta zewstydem i ogoloną głową, co podczas parady nastąpi.

(Podpis) Jenerał dywizyi, Adjutant
N. Cesarza i Króla, Jenerał Gu-
bernator twierdzy Gdańska

Hrabia R a p p.

P r u s y.

Dnia 12go Stycznia wyjechał z Berlina do Paryża Baron Liebert, Francuzki Jenerał dywizyi i Gubernator twierdzy Szczecina. — Tegoż dnia wyjechał także Xiążę Hatzfeld do Paryża.

Dnia 13go przybył do Berlina gościem z Królewca Pruski Rotmistrz Zeuner.

Ces. Francuzcy Konzulowie Fresny i de la Maissaye przyjechali z Kwidzynia do Berlina. — Dnia 15go Stycznia przybył do téyże stolicy z Lipska Francuzki Jenerał dywizyi Hrabia Greuier, a Francuzki Jenerał Bertrand wyjechał do Paryża.

Danoszą z Krossen pod d. 12 Stycznia, iż tamże przyjechał Podpułkownik 1go Westfalskiego pułku huzarów D'Agon de Lacoterie, a to dla urzędzenia kwatér dla 5ciu pułków iazdy Westfalskiéj, będących pod rozkazami Jenerała dywizyi Hrabiego Hamersteina, które w mieście Krossen i po wsiach przyległych rozłożone będą.

Od brzegów Wisły mamy następujące wiadomości, datowane d. 8. Stycznia: „Skoro Xiążę Tarentu (Marszałek Macdonald) cofnął się ze swoim korpusem z Kurlandyi do Prus, pociągnęła jedna część tegoż korpusu na Labiau i Tapiau. W Tapiau zaszła potyczka z nadciągającymi Rossyanami. Miejsce to bardzo uciérpiało. Dnia 3. Stycznia wszedł Xiążę do Królewca, z którego ustąpił Król Neapolitański ze sztabem kwaterymistrzowskim, jeneralnym i z załogą, a w którym to mieście pozostała się była tylko tylna straż pod rozkazami Xięcia Elchingen (Marszałka Ney), która wyruszywszy naprzeciwko Xięciu Tarentu, połączyła się z nim o kilka mil ze wschodniéj strony Królewca. Król Neapolitański ciągnął dwiema kolumnami na Brandeburg (gdzie się nieszczęsny wszczął pożar) do Braunsberga, i przez Kreuzburg do Mehlsaka. Rossyanie nadciągnęli także dwiema kolumnami. Piérwsza szła na Królewiec i Braunsberg, a druga na Kreuzburg i Mehlsak. Piérwsza kolumna złożona z 6000 ludzi weszła d. 5. Stycznia o godzinie zgiéy zrana do Królewca, zkad po 5ciogodzinnym wycieczku do Braunsberga ruszyła. Druga odparła korpus Francuzki z Mehlsaka aż za rzekę Passargę. Przepuszczony przez Rossyan atak na Braunsberg, nie udał się. Most nie mógł byćz opanowanym, i zapalił się z kilkoma przytakającymi do niego domami. Kozacy zaś znaleźli niektóre miejsca w górze miasta, gdzie się lód trzymał, i przeprawili się.“

Rossya.

Z Petersburga d. 7 (19.) Grudnia. —

Wezoray, iako w dzień święta S. Mikołaja, obchodzone u Dworu uroczystość z powodu imienin W. Xięcia Mikołaja Pawłowicza, tudzież z powodu zaięcia miasta Wilna przez woyska Rossyyskie. O 11tęy godzinie zrana zebrali się w pałacu zimowym pierwsi Urzednicy Dworu, Rossyyscy i Zagraniczni Ministrowie i inne znakomite Osoby dla wynurzenia życzeń swoich. Po skończoney Mszy czytał rządzący Ministerium woienném, Jen. Porucznik Xiążę Górczaków nadesłane woienne rapporty, a potem zaśpiewano: Te Deum, podczas którego twierdzone ozwały się działa. Wieczorem oświecono miasto.

Major Skornakow, Posiadacz dóbr w okręgu Pawłogradzkim Gubernii Jekatarynosławskiéy, darował gimnazyum Jekatarynosławskiemu 15000 Rubli pod tym warunkiem, ażeby prowizye od téy summy obracane były na pensye dla Professorów nauki woienney, i na utrzymanie iednego, lub dwóch ubogich uczniów. Dodał prócz tego przypadającą roczną od téyże summy prowizyę 1050 Rubli, aby administracya po potwierdzeniu planu iego, przedsięwzięła natychmiast środki do wykonania onegoż. N. Imperator potwierdziwszy plan rzeczony, mianował Fundatora Kawalerem orderu S. Włodziemierza 4tęy klasy.

List ieden od granicy Rossyyskiéy pod d. 16. Stycznia pisany donosi, iż główna kwatéra Rossyyska była d. 29. Grudnia w Geśnie.

Różne korpusy woyska Rossyyskiego pod wodzą Jenerałów Płatowa, Czapllica i Łańskoy, posunęły się po osadzeniu Wilna aż do Niemna. — Jenerał Płatow miał pod Kownem rozprawę, w której (jak mówiono) zabrał 5000 niewolników i 20 dział. Jenerał Łańskoy miał także poymać 2000 ieńców i 2 Jenerałów pod Prennami. — Kilka korpusów woyska Rossyyskiego przepra-

wiło się wróżnych mieysach przez Niemna a posterunki ich rozciągają się aż do Wisły.

N. Cesarz Alexander ziechał przed kilkoma dniami do Wilna; główna kwatéra Feldmarszałka Xięcia Kutuzowa była wówczas w tém mieście. — Główna kwatéra Admirala Czyczagowa będąca dotychczas w Geśnie niedaleko Prenn, przeniesioną bydź ma do Wirbalu.

W Rossyi pracują z gorliwością około urządzenia milicyi krajowéy. Zdaie się, iż ona nie jest przeznaczoną do saméy tylko wewnętrzney służby, lecz że według okoliczności i zewnątrz Gubernii, wktórych ją urządzaia, użytą będzie. Ludzie nie są iednakowo ubrani, mają sieraki i kozuchy. Piechota ma częścią piki, częścią strzelby, iazda zaś piki i pałasze. Kilka oddziałów téy milicyi wyruszyło już w drogę.

Naynowsze Wiadomości.

Według pewnych doniesień z Warszawy, datowanych dnia 20go bieżącego miesiąca Stycznia, trzyma się ciągle Ces. Austriacki Feldmarszałek Xiążę Schwarzenberg w stanowisku swoim pod Pułtuskim, i wstrzymuje przez to posuwanie się stojącego naprzeciw niemu Rossyyskiego Jenerała Sakina. — Jenerał Regnier ma swoją główną kwatérę w Warszawie, Jenerał Durutte ma ją w Saulusku, a przedpoczą ich rozciągają się aż pod Stanisławów.

Zaciąg do woyska w Xięstwie Warszawskim idzie z iak naywiększym pośpiechem; ze wszystkich stron udają się nowozacieczni w wielkiéy liczbie do pułków liniowych i lekkiey iazdy. Używają wszelkich środków dla przyprowadzenia twierdzy Torunia do iak najlepszego stanu obrony. Dotychczasna załoga 1200 Francuzów, wzmocnioną została 3000 woyska Bawarskiego; dowództwo nad nią otrzymał Polski Jenerał Woyczyński.

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie dnia 15. Stycznia 1813.

Dzień	Czas postrzeżenia	Barometr.	Cieptomierz Reaumura.	Wilgociomierz.	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
15	Wsch. Słońc.	28, 6, 1.	— 14, 3.	77, 61.	Po. W. słaby	moc. szron.
	2. po połud.	28, 6, 6.	— 10, 5.	75, 61.	Po. W. W. słaby	iasno.
	10. w nocy	28, 6, 11.	— 14, 3.	80, 38.	Po. W. słaby	wogod.